

færdsregulerende effekt, som alle taler om. Det oprindelige formål med loven var, at arbejdsgiverne skulle forhindres i at udnytte dagpenge-systemet, lige så snart der var et hul i produktionen, og så i stedet planlægge bedre. Men i virkelighedens verden viser det sig jo, at det også har den modsatte effekt, nemlig at arbejdsgiverne undlader at ansætte folk og i stedet benytter sig af overarbejde. Der er eksempler fra bl.a. HK og gartnerne på, at arbejdsgiverne stiller som betingelse for fremtidig genansættelse, at den ledige ser stort på G-dagene.

Jeg har også fået meldinger fra KAD i Neksø, og jeg har fået lidt andre meldinger, og her har jeg fået det indtryk, at de medlemmer, der arbejder i fiskeindustrien – og jeg går ud fra, at det var dem, som G-dagene skulle hjælpe – reelt ikke er begejstrede for ordningen. De mener nemlig snarere, at filetpigerne bliver holdt ude fra arbejdspladsen i stedet for. De påpeger i øvrigt også, at G-dage-godtgørelsen er mindre end dagpengene, og at man ikke optjener feriepenge eller søgnehelligdagsgodtgørelse af dem, så der er mange problemer med G-dagene.

Inden for pædagogområdet er det kendt, at man bevidst undlader at ansætte organiserede ledige PMF'ere og i stedet vælger studerende til at vikariere, for de skal ikke have G-dage. Det er jo kun, hvis man er medlem af en a-kasse, at man skal have G-dage, og som socialpædagogerne siger, er det urealistisk, at man ikke altid vil have brug for løs arbejdskraft. Sådan opfatter de det, men det var vist ikke hensigten med loven, at man skulle favorisere uorganiserede.

Noget andet er, at administrationen af G-dagene giver anledning til en hel masse bøvl. Vi er ikke tilhængere af, man pålægger a-kasserne mere bureaukrati end højst nødvendigt, og mener nok, at de kan bruge deres tid bedre end til at føre sager mod arbejdsgivere, der ikke vil betale G-dage, og alle de ting er der ikke taget højde for i SF's forslag.

Men naturligvis mener vi ikke, at arbejdsgiverne nødvendigvis skal slippe billigere økonomisk. Tværtimod vil vi sige, at arbejdsgiverne slet ikke i fornødent omfang er medvirkende til at finansiere de omkostninger, som arbejdsløsheden påfører samfundet. Derfor opfordrer vi arbejdsministeren til i første omgang at hente de øgede udgifter for a-kasserne ind på f.eks. en generel forhøjelse af arbejdsgiverbidraget. Men vi kan ikke se, at det nødvendigvis skal

ligge i selve forslaget, at det skal finansieres på stedet. Det er helt nye toner også fra Venstre og De Konservative, at de, hver gang der stilles et forslag fra oppositionen, stiller krav om, at det skal være en integreret del af forslaget, hvor det finansieres fra.

En mere overordnet diskussion vil vi gerne deltage i, og vi har også nogle forslag, men det skal ikke udskyde løsningen af G-dage-problemet, som vi nu har fået sat på dagsordenen til stor tilfredshed for først og fremmest de ledige og fagbevægelsen.

Vibeke Kiil (CD):

CD støtter forslaget om ophævelse af de såkaldte G-dage. Ordningen har vist sig at være en ren ekstraskat på erhvervslivet uden at have den ønskede effekt med færre fyringer og flere i arbejde, måske nærmest tværtimod. En afskaffelse skal ske på en ansvarlig måde. Vi vil dog ikke acceptere SF's forslag, som blot er en lap-peløsning.

Arbejdspladser skal skabes i det private. Det har selv finansministeren erkendt, og denne ordning har vist sig som en dårlig forretning både for erhvervslivet og for de arbejdsløse. Problemet opstår, når en arbejdsgiver vil ansætte en mand til to dages arbejde, men kommer til at betale for mere end to dages arbejde, fordi arbejdsgiveren skal betale den ansatte for de to første ledighedsdage. Dertil kommer det urimelige administrative bøvl, som G-dagene har medført for erhvervslivet og for a-kasserne. De eneste, der har tjent godt på ordningen, er staten, der har sparet omkring 500 mio. kr. i dagpengeudgifter.

Derfor vil CD ophæve ordningen, men CD finder det uansvarligt og utilstedeligt at ophæve G-dagene uden at have fundet de 500 mio. kr. til statskassen et andet sted. CD vil derfor stille et ændringsforslag, så G-dage-ordningen ophæves pr. 1. januar 1999 i stedet for pr. 1. juli 1998. Så kan vi i ro og mag finde de 500 mio. kr. på næste års finanslov og på en ordentlig måde komme af med en urimelig ordning. Det er ansvarsløst at lave et hul i de offentlige finanser på en halv milliard kroner. Var det blot indgået i finanslovforhandlingerne for 1998, hvor der så kunne findes penge til balancen et andet sted, kunne man have afskaffet ordningen allerede i år, men man går ikke blot ud og bruger penge uden at have dækning et andet sted. Jeg håber inderligt på ansvarlighed blandt de andre par-